

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er da klart, at der altid vil stå en diskussion om: Hvornår er man død? Ved hjernedød er dødsprocessen gået i gang, men den er ikke afsluttet. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man får en ordentlig debat, og at vi får den ude i befolkningen.

Men det er lige så sikkert, at vi må gøre os klart herinde, at ét er at tale om det, et andet er at sidde i situationen, hvor hjertet slår, og hvor lægerne siger: Nu er hjernen død, men man kan ikke se det. Man vil gerne holde den, man holder af, i hånden så længe, man overhovedet kan. Og derfor kommer der nogle psykologiske og nogle psykiske problemer omkring disse ting.

Det er ikke så enkelt. Jeg tror, det kræver ikke bare en debat, men også megen, megen forståelse – også for de mennesker, der måtte have en anden holdning, end man måske selv har. Derfor håber jeg også, at debatten vil medvirke til, at vi får en meget nuanceret holdning, også fra de mennesker, der vil sige: Enhver ved jo, at man er død, osv. Det kan man jo sagtens sige, men noget andet er at stå i det. Vi må respektere de mennesker, der synes, det er meget, meget svært, også rent psykologisk, at stå i den situation at skulle tage stilling til, om man skal tillade organtransplantation eller ej, om man vil være donor eller ej. Det må være noget, man skal afgøre med sig selv. Og så kan vi diskutere i efteråret, hvordan reglerne for det skal være.

Pia Kjærsgaard (FP):

Regeringens manglende handling i denne her sag har betydet, at Danmark står i en dårlig situation, når vi har syge danskere, der af hensyn til deres liv må have et organ transplanteret. Regeringen lod i stedet for spørgsmålet gå ud til en fornyet debat, som det hed, men som regeringen ikke har gjort spor for at fremme.

Det er beklageligt og tragisk for de mennesker, der nu pludselig mister deres håb om et rimeligt liv, ja, nogle vil ikke opnå et bedre liv, og andre vil dø.

En ændring af kriteriet er politikernes opgave. Og når spørgsmålet ikke er endeligt afklaret, skyldes det ikke mindst regeringen. Regeringen har jo højt og helligt lovet at fremsætte et forslag om ændring af døds-kriteriet – i øvrigt en teknisk, men væsentlig detalje.

Dette løfte holdt regeringen ikke, angiveligt på grund af uenighed i regeringen. Det er jo ikke første og nok heller ikke sidste gang, vi oplever uenighed af afgørende art i denne regering.

Danmark har helt klart en dobbeltmoral i dette spørgsmål. Eller skulle jeg hellere sige: Politikerne, med streg under politikerne, har en dobbeltmoral i dette spørgsmål. Regeringen har helt misforstået sagen og ladet spørgsmålet gå ud som noget, regeringen samlet skal være enig om. Det er forkert, det bør være det enkelte medlem, der efter sin egen overbevisning og samvittighed stemmer ja eller nej til spørgsmålet, som grundloven har pålagt dem, og som vi alle har skrevet under på.

Fru Pernille Sams var selv inde på det. Og så gælder det jo om at få dette forslag vedtaget, hvis man virkelig kan tro på, at fru Pernille Sams står bag regeringens ønske om, at alle medlemmer er frit stillet. Så kan jeg ikke se nogen grund til, at dette forslag ikke kunne blive vedtaget inden Folketingets sommerferie – altså Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Regeringen handler på grænsen af grundlovsbrud ved at tvinge sine medlemmer til en holdning, når de trykker på knappen, en holdning, som kan være meget imod deres overbevisning.

Fremskridtspartiet tog initiativet, da regeringen gav op og forhalede denne vigtige afgørelse, der kan betyde liv og død for danske borgere. En afgørelse er nødvendig, og jeg finder det helt uanstændigt, at Folketinget har udvist, eller rettere sagt: regeringen har udvist denne utrolige svaghed.

I dag er det jo, som vi har hørt i debatten, muligt at transplantere organer. Og jeg mener, at det er umuligt at holde transplantationsdebatten ude, når man diskuterer en ændring af døds-kriteriet. De to ting hører jo uvægerligt sammen, og det er derfor, Fremskridtspartiet har taget det med i bemærkningerne.

Ved indførelsen af den rent tekniske hjernedød vil det først være muligt at transplantere hjerte, lunge og lever. Samtidig vil nyretransplantationerne få et meget bedre resultat, end de har i dag.

Det skal understreges, at det vil dreje sig om ganske få procent af den danske befolkning. Mange mennesker tror, at hvis vi får indført hjernedøds-kriteriet som supplerende døds-kriterium, så gælder det for alle. Det er jo slet ikke